

EL BORINOT

Setmanari il·lustrat

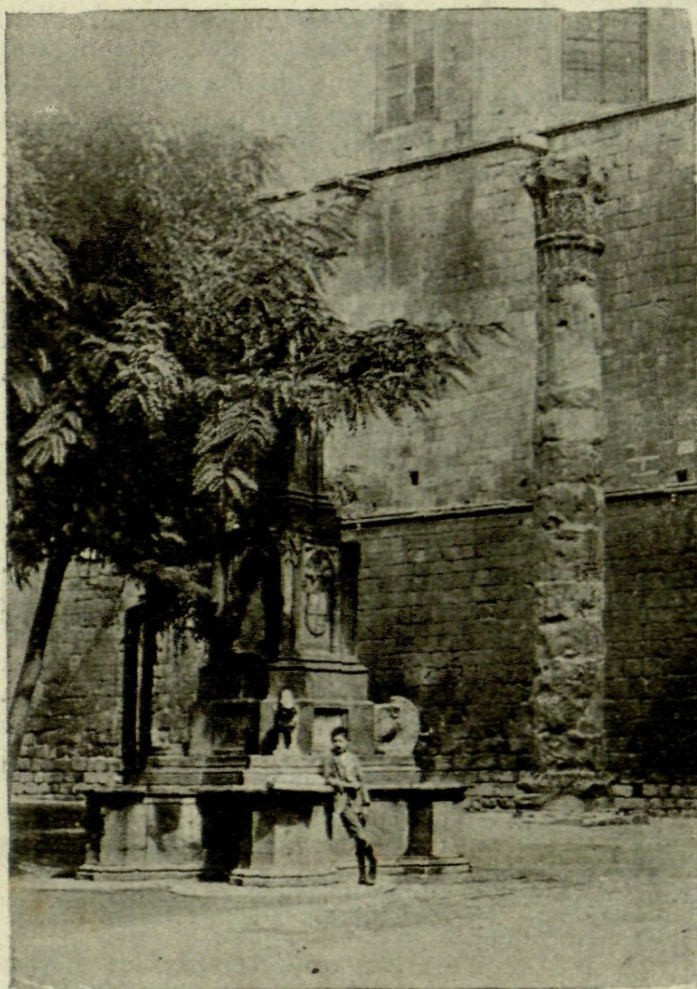
20 cms.

ANY V. N.º 163

6 GENER 1927

PREU DE SUBSCRIPCIÓ: 2'50 PTES. TRIMESTRE

LA CORRESPONDÈNCIA A L'ADMINISTRACIÓ: ANGELS, 22 I 24. — BARCELONA

Plaça del Rei. — Barcelona.

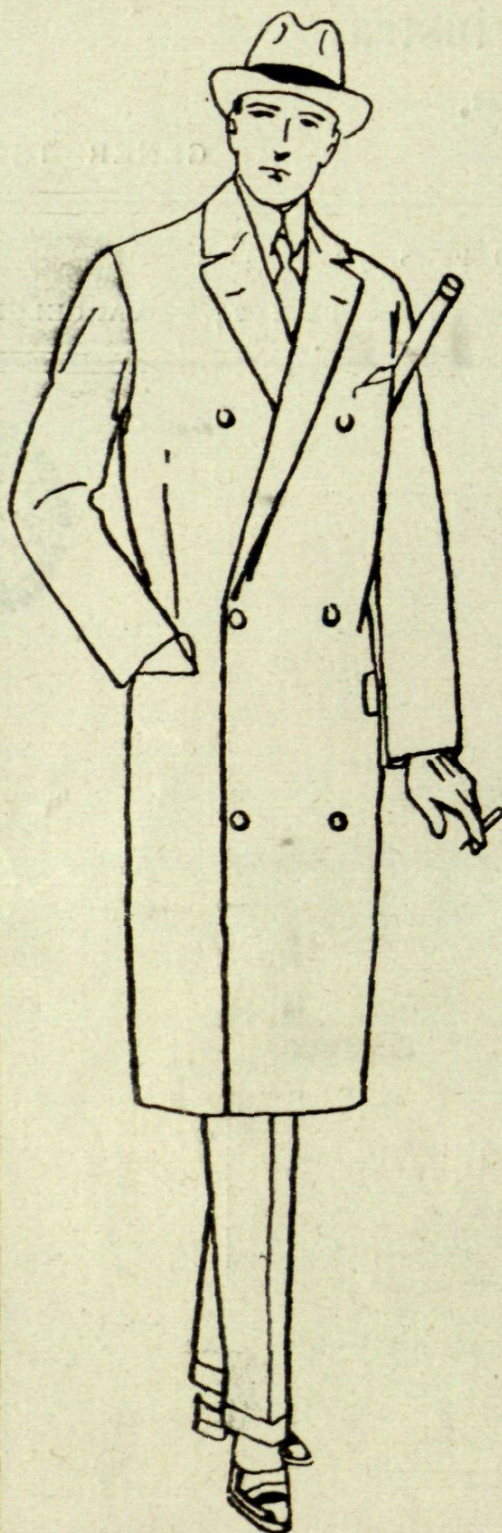

UAB

Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

LIQUIDACIÓ de totes les existències de la **CASA BASTIDA** 18, PASSEIG DE GRÀCIA, 18

Gran Basar de Sastreria, sistema Nordamericà

Nostra contínua prosperitat ens ha permès fer una Gran Reforma de la que neix una nova i més potent Casa Bastida i que per donar lloc a una Transformació total, necessitem liquidar completament nostres existències a qualsevol preu

Comprant els seus Vestits, Abrics, Camises, Corbates, Mitjons, Mocadors, Sabates i Capells, per cada 25 ptes., comprará com per valor de 25 duros en altra part.

Secció de Sastreria, confeccionada i a la mida

Es confeccionen tota classe de Peces: de Carrer, d'Abric, d'Etiqueta i d'Esport

Elegants vestits, gust de gran xic i tall anglès, des de 50 ptes., amb figurins Dernier Cri i Sistema Ràpid, en quatre hores.

10.000	Vestits confeccs. panyo, des de 20 Ptes.	
10.000	Pantalons	5 "
10.000	Abrics Alta Novetat....	25 "
10.000	Talls de vestit	10 "
10.000	Impermeables	25 "
10.000	Americanes Punt	25 "
10.000	Pantalons Oxford	10 "
10.000	Americ. Tutan-kamen.	25 "
10.000	Trinxeres	50 "
10.000	Batins	25 "
10.000	Pijames tall Sastre	5 "
10.000	Guardapols	des de 5'95 "
10.000	Gorres	0'95 "
10.000	Capells	5'95 "
10.000	Sueters	7'95 "

En diferents Seccions

Camises	des de 3'95 Ptes.
Calçotets	" " 1'95 "
Guants	" " 0'95 "
Tirants	" " 0'95 "
Mitjons	" " 0'50 "
Lliga-cames	" " 0'50 "
Mocadors de butxaca	" " 0'50 "
Corbates Seda	" " 0'95 "
Camises Dormir i Esport ...	" " 4'95 "

Nostres incompatibles Baratures no impedeixen que obsequiem a nostres compradors amb sorprenents Regals segons la compra

Els de fora que vulguin servir-se de nostra casa, escrivint-nos i adjuntant 0'50 pesetes en segells, rebran: Catàleg, Mostres, Figurins i un sistema per prendre's la mida així com les instruccions per a rebre l'encàrrec abans dels 8 dies

UNA PÀGINA (1)

Moltes i variades consideracions poden fer-se arran de les festes que, per diferents conceptes, es celebren els dies que es marquen des del començament de l'any fins a acabar el mes de desembre i, qui diu el desembre pot dir el dotzè mes de l'any i també, sense por d'equivocar-se, el període més a propòsit per passar comptes de tot l'esdevingut anteriorment ensem que preparar la tasca pel temps a venir que amb xifra canviada els homes, la societat i el món esmentaran any nou compost, com tots els altres precedents de dotze divisions d'un contingut de dies variables per conveniències llunàtiques que el mateix poden ésser diferents com ara, que bé podria canviar-se, tal com es remoreja ja fa temps, i deixar-les totes a un nombre exacte de dies i de nits per bé que, llavors, en lloc de dotze divisions o mesos, serien tretze i encara restaria una mica de cua que, més endavant, ja es parlaria què n'hem de fer per no despreciar res, car en el món sols es té ço que s'aprofita, segons els uns menjant-ho i, segons uns altres d'opinió diferent, estalviant-ho enc que sigui guardant-ho en un recó de calaixera, o imposant-ho en qualsevol establiment d'estalvi per tal d'acoblar-hi les pàfies que sempre fan de bon arreplegar.

Es més clar que l'aigua de Canaletes o la llum del migdia, ben entès d'un dia que no estigui emboirat, que tots els mesos es caracteritzen dels llurs companys que l'han avençat o l'han seguit en el rodar del món al voltant del sol, resseguint l'òrbita que, des de fa anys i segles, varen construir a la manera llur els que per matar el temps, a manca de cosa més mereixedora, s'entretingueren a espiar

(1) Literatura estil Francesc Pu-
jols.

ço que passa per les elevades regions, talment com si en la terra res de particular no esdevingués i, amb ulleres de llarga vista, vidres fumats, compassos de precisió i altres atuells que els astrònoms han inventat per poder parlar de mils de milions, com si es tractés de préstecs, i fer-nos rodar el cap com una baldufa de les més balladores que encara hom no ha pogut comptar quantes voltes dóna per segon de minut, i això que els metges avui dia amb un sol cop d'ull us diran, sense equivocar-se d'un través de dit, quants milions de microbis han viscut, viuen o poden viure en la punta d'una agulla de cosir i, en canvi, no sabem mai pel cert quan canviaran les coses que ens costen d'aguantar tenint-nos sempre amb l'ai! al cor perquè sovint sembla que la cosa va de debò i que els canvis han de produir-se seguint els senyals que sovint es presenten i que mai no fallen segons juí dels entesos que afirmen la data, l'hora i els minuts que manquen per foragitar la grip, les neumònies i penellons que, com els tàvecs, us fan sofrir a picades, i sigui perquè el vent canvia o les boires són més tupides del que hom voldria, o s'han posat a córrer més del tractat, és el cas que del parlat res no hi ha i, baldament s'hagin fet tots els preparatius espirituals i materials per presenciar un eclipsi, us quedeu com aquell que es compongué amb la millor robeta que tenia per tal de maridar-se i succeï que, sense com va ni com ve, li afaitaren la promesa.

No són pocs ni gaires els que consulten l'horòscop i, encara que d'amagatotis, visiten sonàmbules i tiradores de cartes amb el fi d'esbrinar la planeta que és reservada al nostre planeta que, a relliscades i tomballons va tirant per lla on pot sense, però, fer res que valgui un rot de gitano.

4. - EL BORINOT.

Suara és un mal vent que aterra una muntanya de pedra massissa o un incendi que destrueix els boscos australians sortint un bé de Déu de conills que altra cosa serien fets a la peterrellada i ben amanits amb una llepada d'aquell all-i-oli de què es parla del temps del diví Plató que, a més de dedicar-se a l'estudi de coses que no entén tothom qui en parla, és cert que, posat davant d'una bona esqueixada i a l'ombra de la parra, hi volia la seva, com nosaltres perdonem. Els homes una hora o altra, per alts i cepsats que siguin, es recorden del que són, i fan les mateixes, exactes, criaturades que qualsevol fill de veí que de bordegàs feia campana a estudi, trucava portes i enredava la castanyera de la cantonada.

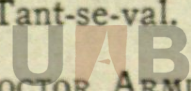
Així mateix van transcorreguent els mesos de l'any i la naturalesa humana es modifica com el temps que de l'hivern salta a la primavera llençant peücs i tapaboques, respirant una mica més per bé que les sangs es mouen donant-vos formigor, ben diferent del que sentiu al nas en beure una gasosa fresca que no li han escatimat l'àcid carbònic. Compte—us diran els savis—a remenar coses explosives; cal entendre-les per no arriscar-se a prendre mal. Ara em ve a la memòria un cas que contén d'Aníbal que podria comparar-se amb els resultats dels aficionats, directament, a la boxa. Es diu que Aníbal posseïa el cop de puny privat; mateix eixordava els exèrcits amb un bram que els etzivava un directe que treia al defora tota la ferramenta que hom tragina empaquetada a la panxa.

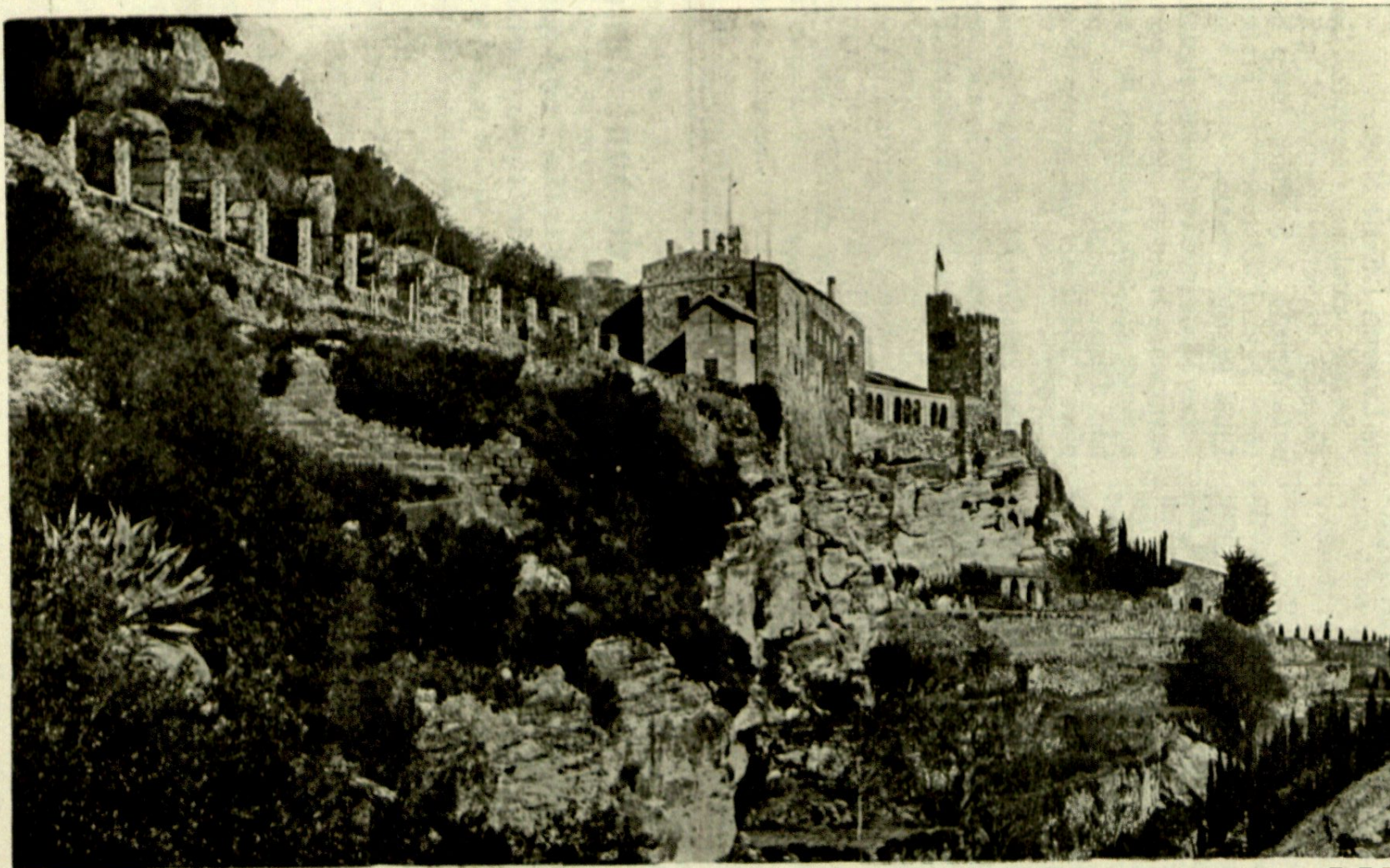
Les males pigades del primer trimestre de l'any costen cares als qui no saben prevenir-se'n com feren els clàssics dels segles passats que, per no passar de moda, no parlaven mai del dia present sinó que, astutament, deien coses del passat o s'entretenien fent pronòstics que, si s'han acomplert o no s'han acomplert els han do-

nat fama, renom, i pessetes als editors, entretenint una colla de xicots de bona fe que de tant llegir prompte restaran calbs i tindran de canviar els vidres de les ulleres pels de les clara-boies. Totes les coses més transcendents que han passat en el món i valen la pena de no ésser oblidades han estat en els tres primers mesos, de cada any. Ja podeu cantar allò de l'any Nou i vida Nova que si no us espavileu pel vostre cantó us podrien ben arreplegar amb els mateixos encadernaments i penellons del desembre l'agreuament dels flemons primaverals que no es rebenten ni amb draps calents ni amb el sol de juliol yue, hom diu, ho panseix tot.

Per abatre el fred del gene-març res no hi ha més recomenable que la llenya. Ni la calefacció central, les estufes ni la terregada serveixen com la llenya natural. Amb la llenya teniu el foc purificador i les flames que tot ho abranden, i els espetecs que ens rejoveneixen i escalfen, i també feu cendra per fer una bona bugada amb quelques fulles de llover. Abans les mestresses de casa hi fabricaven el millor lleixiu amb cendra i aigua bullent. Llavors la roba eixia blanca, neta i flairosa que donava gust de portar. No hi ha, però, temps que no torni essent debades pretendre fer entrar a l'estable el ruc a reculons, car anar contra el corrent atueix i esgota les energies que no es poden pas retrobar ni en les bones menges ni en els traguets d'aquell vi que molts vells estimen millor que el brou de gallina vella...

L'autor d'aquestes ratlles ens ha remès una dotzena i mitja més de quartilles que desistim de publicar per no fer la competència a certs literats que són clars, concisos, sobris i humils en portar al públic els fruits de les intel·ligències llurs. Tant-se-val.

EL DOCTOR ARMILLA
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

Escornalbou. Vista general.

6. - EL BORINOT.

Jocs Florals del Rosselló

FESTES DE LA GINESTA D'OR

Any IV

L'Acadèmia Literària de la Ginesta d'Or convida tots els poetes de llengua francesa i de llengua catalana als Jocs Florals que seran celebrats en 1927 el darrer diumenge de maig, en la capital del Rosselló, sota l'alta presidència del poeta Enric Muchart, Mantenedor, Mestre En Gai Saber de l'Acadèmia dels Jocs Florals.

La Ginesta d'Or (premi d'honor) és concedida cada any a la millor poesia catalana de caient rossellonès, i a la millor poesia francesa.

En 1927 toca el torn al poeta llorejat de la secció francesa, rebre en el mateix temps la Flor Natural i elegir la Reina dels Poetes, d'acord amb el Consistori.

Tres altres flors de vermell o d'argent seran atribuïdes a la secció francesa: Limosa de vermell, ametller d'argent i rosa d'argent.

Secció de poesia catalana.—Seran concedides tres altres flors a la secció catalana (tema lliure): el llorer de vermell, l'englantina d'argent i la clavellina d'argent.

La copa de cristall (ofrena de donya M. Barrère Affre, mantenedora) serà atribuïda enguany al millor sonet de llengua catalana.

Prosa.—Una rica placa artística serà atorgada a la millor novel·leta en cada secció francesa i catalana (màxim 100 ratlles).

Seran creats i concedits tots els premis necessaris per a distingir tota obra mereixedora: flors d'argent, medalles, diplomes d'honor, etc.

Dels 20 mantenedors existents, els següents formen enguany el Consistori:

President: Enric Muchart.—Secció francesa: senyors Treserre, secretari

perpetual; A. Bausili, secretari perpetual adjunt; F. Saisset, senyora Maria Barrère-Affre, senyors J. Fons, Carles de Lazerme i Enric Noell.

Secció catalana: senyors Carles Grandó, secretari perpetual adjunt; Joan Amadé, J. S. Pons, Josep Bonafont, Horaci Chauvet, P. Francis i Lluís Pastre.

Les obres inèdites i sense signatura, acompanyades d'un plec clos portant a dintre els noms i adreça de l'autor, han d'ésser dirigides, "en tres exemplars", abans del dia primer de març de 1927.

Pel català: Al secretari perpetual adjunt senyor Carles Grandó, carrer dels Agustins, 29, a Perpinyà (França).

Pel francès: Al secretari perpetual de la Ginesta d'Or, senyor Francesc Treserre, carrer de Sant Joan, 2, a Perpinyà (França).

Pel Consistori: F. Treserre.

L'herba de Sant Ponç

L'herba de Sant Ponç, fina i vellutada,
s'espandeix humil per plans i coster,
quan ses flors roents bada el magraner,
quan vol prendre el blat sa rossor daurada.

De tant que és humil, és poc esguardada;
l'herba de Sant Ponç té matís auster,
i amb peu indolent petja el viatger
sos menuts borlins de grisor morada.

Filagarsa lleu d'essència esbravada,
que humiteja amb rou l'abril rioler.
el capserigany l'albira el primer
i en fa el niu, ben tou, per sa nierada.

MARIA ANTÒNIA SALVÀ (I).

Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

(I) Del llibre "Espigues en flor".

El nuvi avar

El meu amic Nicolau és, potser, l'ésser més estrambòtic i rar que he conegut en la meua "llarga" vida. Era un xicot d'una trentena d'anys, baixet, mal vestit sempre, barbut i amb unes inseparables ulleres a la punta del nas. Per herència paterna ja era riquíssim; les seves rendes anyals sumaven un fúteral de centes mils pesetes; i, a despit de tot això, era avar com un jueu. Fins per no despendre, en Nicolau menjava el just per no morir-se d'inanició. Mai no s'havia enamorat, és a dir mai no havia volgut enamorar-se, casar-se. Deia que ell no tenia diners per aital moble. No creieu, però, que el seu cor fos eixut com un penyal en plena canícula, sinó perquè tenia un cor amb llibre de comptabilitat. El seu cor no palpitava com tots els dels altres mortals, sinó més aviat sumava. Tal haguera estat el diagnòstic d'un bon especialista de malalties cardíagues. Aquesta era l'estampa del meu amic Nicolau, que no el tractava gaire sovint, per no caure en l'adagi que diu: qui va amb un coix, al cap de l'any és tan coix com ell; i qui diu coix, també pot afegir avar.

No cal parlar que de les dones modernes, dels bibelots ultramodernistes, en Nicolau no volia saber res, ni sentir-ne parlar. Deia, a tothom que el volia escoltar, que costaven més cares de pintura que un Rubens autèntic, no passant jamai d'un bodegó cubista; que per una tassa d'aigua calenta i bruta a les cinc en punt de cada tarda, gastaven mensualment una veritable renda; que per pagar-los setmanal-

ment l'arranjament dels cabells a la "garçonne" un hom necessitava la fortuna d'En Ford (i ell portava barba, no essent ja moda, per estalviar-se els trenta cèntims del barber popular); maleïa a les noies malgastadores i dansarines del xarleston, perquè Déu no havia dit al primer home: —Guanyaràs el pa amb la suor del teu front... i ta dona el gastarà, en forma de pa sec pel te a la suor del ximple xarleston!...

Mes, un jorn, per pura casualitat, el seu cor s'enamorà, junt amb el seu inseparable llibre de Caixa, d'una solterona de quaranta anys, rica com agavellador nordamericà, coixa com l'ex-popular comte de Romanones i lletja, si fa no fa, com la sempre popular Monyos, governin els de bastó o els d'espasa. Es allò que es diu—exclamava interiorment en Nicolau—, l'home proposa i Déu, disfressat de dona, disposa.

La susdita solterona també era amiga meua, potser més i tot que d'En Nicolau. Per tant, a instàncies d'ell, vaig fer les gestions necessàries per a portar a terme del camaril de la Mercè tan xamosa parella.

Ella, que en sa joventut era estada bonica, havia rebutjat un grapat de bons partits torturada per aquest únic pensament:—"No em voldrà sols per gastar la meua quantiosa fortuna, aquest nou pretendent?"—I així li havien volat els anys, per ésser massa rica i amb la tristesa a l'ànima.

Amb el pretendent d'en Nicolau, sentint-se ja vella, trobava el marit ideal i potser somniat per no malmetre els seus milions: l'home marit-caixa de caudals d'una sola peça. I ell, un nou i ràpid mitjà per augmentar

8. - EL BORINOT.

l'avarícia, encara que augmentant un xic les despeses. Però no de molt. Ja s'havia jurat a ell mateix que faria els possibles de fer un casament ben "chic", parisenc del tot: sense fills.

En complir-se la mesada del prometatge, era la data fixada per l'enllaç. Sols hi assistiria la família de més prop, la més íntima; en un mot, la família que en morir-se es pot heretar quelcom. I res de dinar al Ritz, ni enlloc. Eren diners llençats. I una xocolatada a cànn Culleretes o en qualsevol altre lloc, haguera resultat cursi del tot, indigna de semblants contraents. I així començaria la nova vida estalviant des del primer jorn. Endemés, perquè la gent no pogués murmurar que en Nicolau era un avar, es vestí de negre, dient que se li acabava de morir un oncle d'Amèrica... imaginari de cap a peus.

Com que jo coneixia més la núvia que en Nicolau mateix, vaig figurar entre els convidats d'ella. I vaig ésser l'encarregat d'anar a cercar el ram de flor de taronger.

Nicolau, que ja feia estona que estava llevat i empolainat, i que no havia pogut dormir pensant que era el dia d'abraçar sa esposa d'or, passava els comptes del sopar anterior amb la cuinera. Després l'acomiadà i li pagà la mesada. Ja no la necessitava per

res. Tot el seu ja ho tenia a casa la núvia, que és on viuria d'aleshores endavant. I així, les seves rendes, les podria entaforar íntegres del tot a la caixa de ferro.

Em rebé emocionat, però conservant bastant de sang freda a la vegada, mentre la serventa abandonava el pis. Em lliurà el ram, sospirant d'avarícia:—M'ha costat deu pessetes!—em digué. I afegí tot seguit:—Si arribo a saber que tot val un ull de la cara, no faig aquest ruc cop de cap. —Noi, me'n vaig camí de la bancarrota...

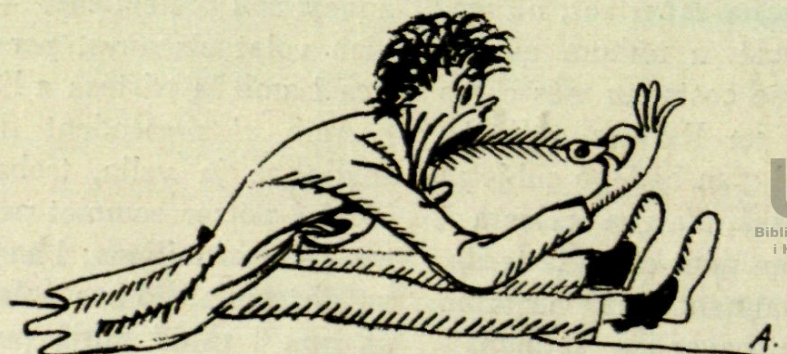
—De la bancarrota?...—exclamí jo.

—Sí, de l'església i del car matrimoni. Porta al moment el ram a la núvia, que deu estar neguitosa de tenir finalment un honrat administrador. Adéu, amic, i fins a l'església!...

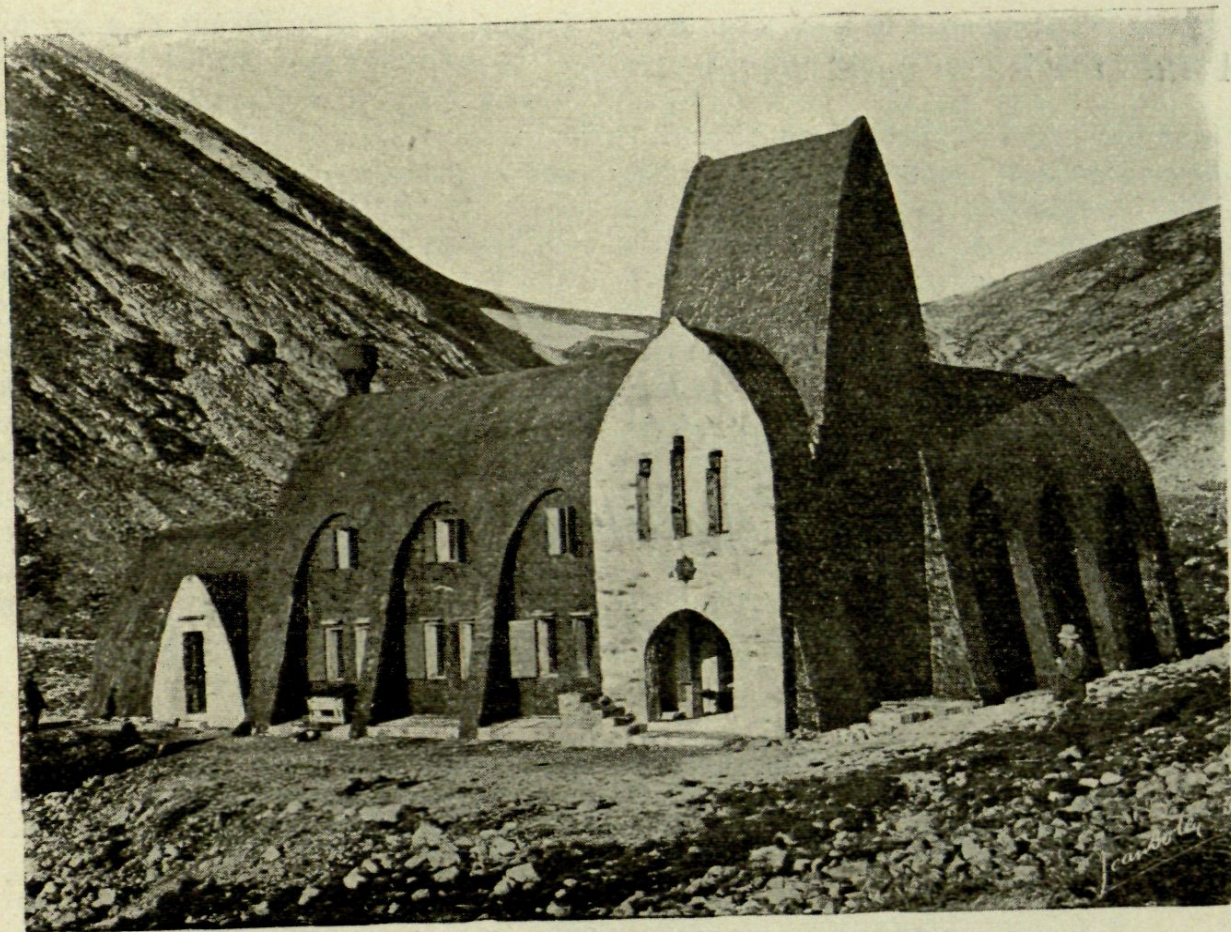
Jo aní per sortir del pis. En trobar-me al llindar de la porta de l'escala, Nicolau em cridà i em digué, donant-me un paquet no tan olorós com el ram:

—Ja que vas al meu futur pis, porta-hi, de passada, aquest paquet. M'estalviaràs la propina que tindria de donar a la portera pel mateix servei. Dóna'l a la núvia junt amb el ram. Es un parell de botes rebentades, i que les endreci tot seguit.

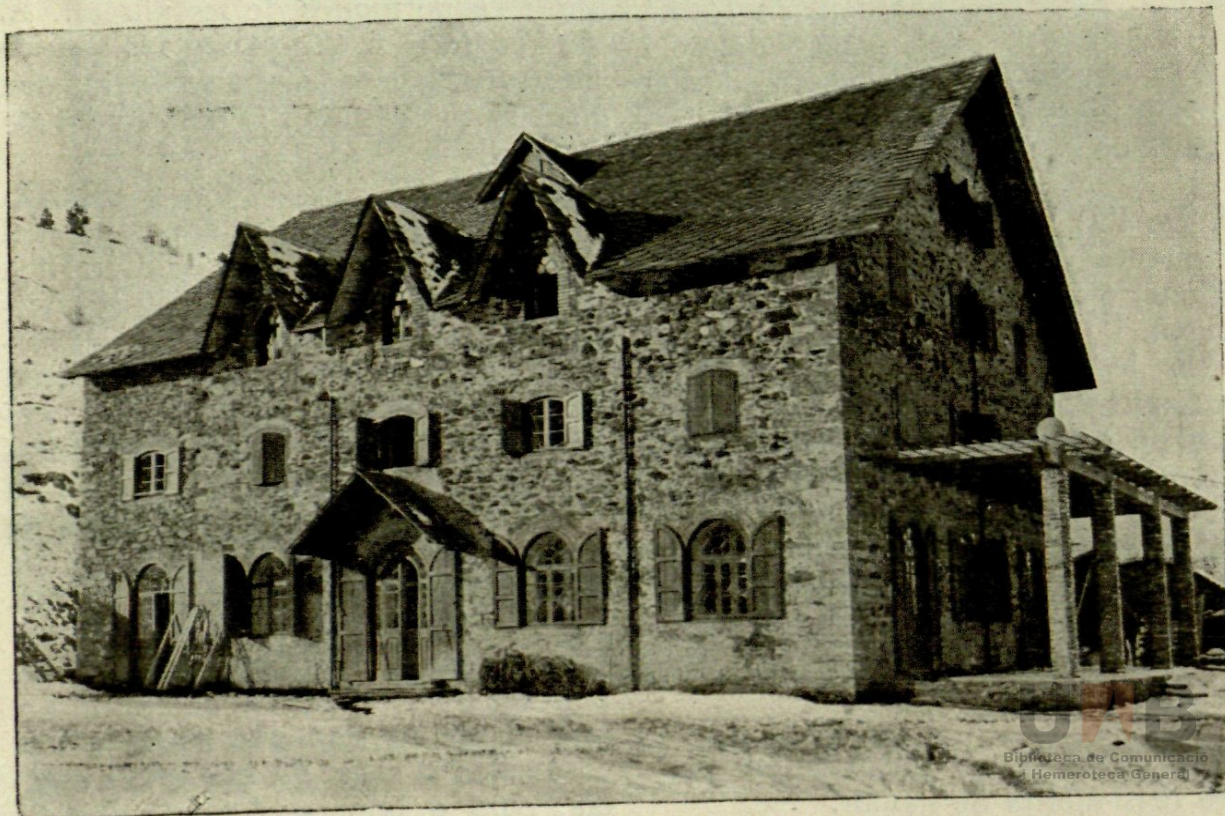
ALBERT LLOBREGAT

CATALUNYA PINTORESCA

Xalet refugi d'Ull de Ter.

Xalet-refugi de La Molina.

10. - EL BORINOT.

A tu, a vós, a vostè lector.

. . . 1927

Un hom així digui:

*. . . mes alegries . . . Hores belles! en l'any . . .
present que siguen elles, ben bé elles grans belles.*

A tu, a vós, a vostè lector ⁽¹⁾

*Apunt formulat
de la manera ibse-
niana del sugges-
tionador "simeteix"
de "Peer Gynt",
capçalat en l' "u"
motivant intelecció
de el que dedico a
vostè...*

(*) Segueix...

U. De l'u: l'u... de la... l'u. L'u dels cinquanta dos diumenges, l'u dels... dilluns, etc. i dels cinquanta tres dissabtes, l'u. Setmana... u.

"En les coses, ja es pot buscar que en finalitat, no es sap a on comencen ni a on acaben" (1).

Acaben i comencen en una mateixa cosa i una mateixa... acaba i comença en totes les altres... Una... té relació en totes les altres... i les altres... en la una. Així com l'u que trobaríem per aplicar-lo en tot quant existeix.

(1) Quan sigui l'oportunitat parlaré dels mèrits de l'autor.

L'u de l'any i de la quinzena l'u, l'u del mes, l'u i del tritrimestre u i únic. I encara, d'aquest, l'u de la diada u. L'u dels 79 dies que fan falta per la primavera (sens comptar els cinc ja passats). L'u dels tres cents seixanta cinc dies: nits i dies... Data, primera: l'u, i l'u de moltes de les altres... El de l'un ferre o el de l'una fusta; o de nosaltres, la connumeració de l'u que hom fa anys, mesos o dies en l'u de l'any.

De l'any... l'u, altre u segle XX. L'u en els pocs dies ja passats del d'avui. Ja, en els dies de Jesucrist a nosaltres i encara més, dels de després dels de nosaltres l'u. Datant l'història... l'u envers, enllà, als quaranta vuit mil dos cents setze mesos. També, l'u, tot i ésser, el dia sis de després de l'u del... Bé, doncs, també l'u de des de que hi ha terra o des de que existeix món, i són, l'u de 32.931.360.000.000.000 segons o siga l'u de 381.150.000.000 dies de planeta... De totes les científicacions... que hom n'ha comprès de la natura, hi ha, que tot quant som que queda a una cosa scla; la cosa: és, que tot és essència, pura o impura. Aquesta essència

se'n va a la purificació. Doncs com i quan es va formar? A saber-ho, si ja el món sa existència és en la fi eterna d'enllà del passat.

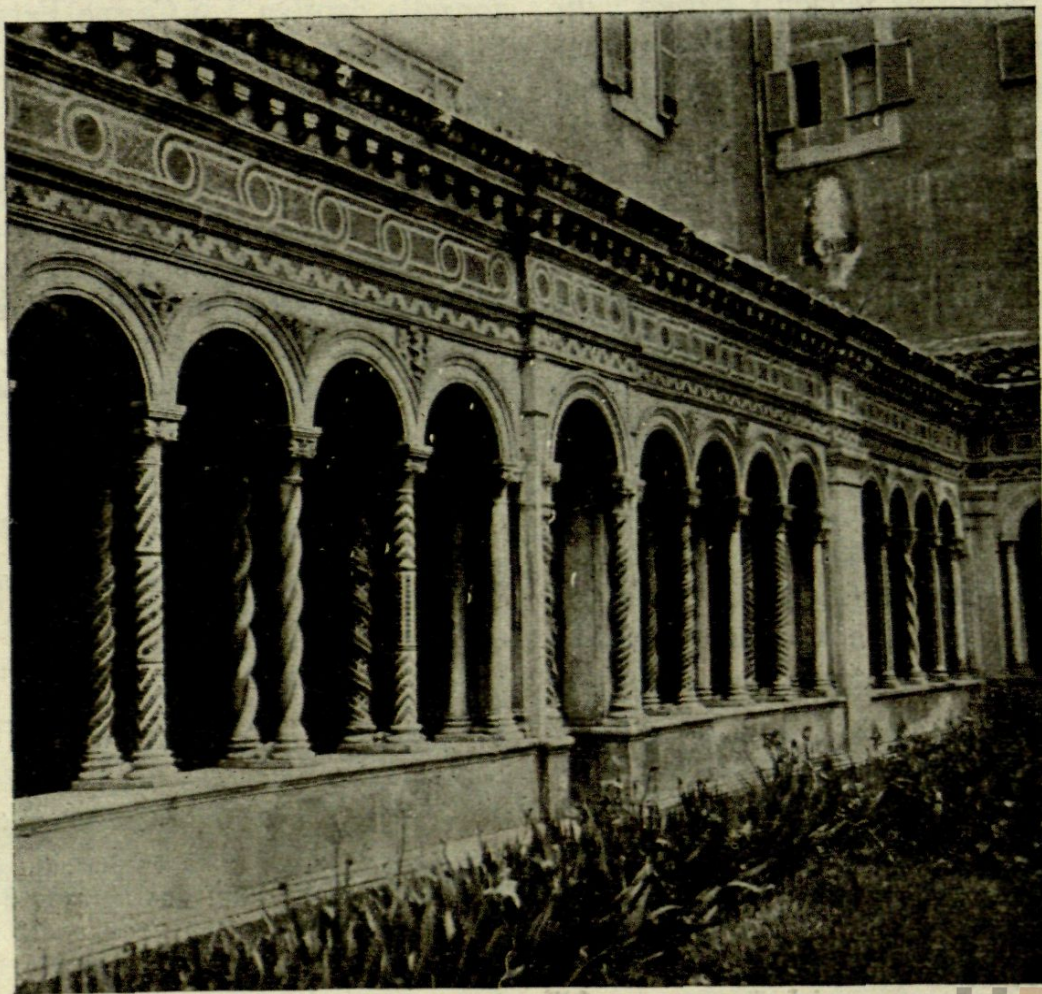
Poly diu: que la salabor... les substàncies que hi ha en la sal. Que les porta l'aigua del riu al mar. Calculant la quantitat que amb un any hi va a parar. Ell calcula que la terra té d'existència 1.000.000 segles. Altres raons naturals diuen que poden ésser fins a 6.000.000 de segles. L'essència de totes les coses, l'essència única, no té calculació i ella seria la que podria dar una raó clara o més clara de quant de la terra, de la vida de la terra.

Tornant que "les coses no es sap

a on comencen ni a on acaben" doncs cosa voluminosa absolutament en determinació no n'hi ha cap.

"...per on començar i per on acabar..." La comparança: una bola no té cap, ni principi ni acabament, sols només perquè hom li don aquest nom. Tant és a un lloc com a un altre... Els cas; de l'home, diem el cap i els peus, on comença i acaba. Determinadament no s'hi troba en res, aquest començament i acabament, de tot ço que té contacte. Acabant, i acabat... i de l'"u"... és de l'u. 1927, l'u. Bons de vostès, bon any.

..ma Nyoz9S -

ROMA. — Claustre de Sant Joan de Latran.

UAB

Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

Clixé F. Blasi.

12. - EL BORINOT.

Les tertulies Masriera

Inauguració de curs (1926-1927)

Lluís Masriera, al cap de la seva troupe de "belluguets", ha donat a la societat selecta que reuneix en el seu estudi, un bell espectacle.

S'ha donat aquests dies a l'estudi Masriera la nova creació "Els vitralls de Santa Rita". La realització plàstica del propòsit, oferia una munió de problemes, difícils de resoldre: els del color, els de la llum, sobretot. Presentar en escena una sèrie de magnífics vitralls antics, les figures dels quals prenen vida i es mouen i parlen i lliuen entre ells una acció molt animada, interessant i graciosa, no és cosa fàcil, si es vol fer com cal. L'acció revela gran habilitat i acurat estudi; veiem revivre una sèrie d'escenes delicioses tretes dels nostres llibres i de les nostres llegendes de cavalleries. Completen la illusió els diàlegs en un saborós i elegant català d'altre temps, destil·lat de les millors pàgines, sobretot del "Tirant" i dels "Curial i Güelfa". I cal afergir-hi, encara, les belles incrustacions musicals autèntiques transcrites pel jove mestre Enric Roig, de textos del segle xv i una cerimoniosa dansa reconstruïda per Lleonard Guardiola.

Tots els actors s'han penetrat perfectament de la bella concepció d'art que plasmaven. El propi autor, En Lluís Masriera, representa l'ingénu guardià i cicerone del Castell de Santa Rita.

Cal esmentar també la senyoreta Maria Masriera, qui sosté, es pot dir, el pes central de l'obra, en el seu rol d'Agnès o la donzella qui vol dels

homes moltes proves". En Joan Masriera li fa digna parella en el "Cavaller Jordi o l'home que fa". I l'Albert Campins, qui suscita a cada pas la franca alegria de l'auditori, en el paper del "Duc de Portugal o l'home qui xerra i no fa". Carme Riudor, molt graciosa en "Andrea o la serventa eixerida"; Teresa Bergay, viva, intencionada en "Madona tafaneria"; Montserrat Garriga, gentilíssima figura de la donzella "Fisia"; Angels Riudor, bella donzella "Laia"; Isabel Masriera, deliciós ornament d'un isolat vitrall i guanyadora apassionada de l'amor del cavaller Jordi ("Blanca la donzella captiva"), i Carme Ferrando, Pilar Masriera, Aurora Garriga ("Eli-senda, Laqués i Tura"); Xavier Campins, el digne "Cavaller de l'escut blanc", Antoni Campins, el vell trapa-cer "Micer Enveja", Noel Clarassó, els músics excel·lents Teresa Bergay, Manuel Carreras i Antoni Gallardo.

(Ext. de L. V. de C.)

El Claustre

(De la Catedral de Barcelona. - II)

De son mante'l, la nit d'un Dijous Sant, fent-ne un dossier pel claustre solitari, sabia amb les estrelles figurar-hi lliris de cel, i grana d'or brillant.

L'aire era un bes i alhora un feble cant que aletejava per trobà el Sagrari; i l'aigua, sa oració volent juntar-hi, amb un so d'arpa anava perlejant...

Oh, lloc d'encís, tot ell en harmonia amb el verger de llum que hermós floria brodant l'espai bo i fent-ne esplèndid vel!...

quin encertat aplec de meravelles!
claustre florit i vel immens d'estrelles:
i jardí damunt la terra i jardí al cell!

† JACINT TORRES I REYATÓ (I).

(I) Del volum "Poesies".

SEMBLANÇA

Aquell conte del gallec que caigué al pou que diu que perdonava la vida a qui l'en tragués té semblança amb ço que es relata d'en Joanet Ros, un xicot que ens coneixíem de xavals i anar en un mateix estudi en el poble.

Sapigueu que en Joanet Ros era tan bru com el canó d'una xemeneia i més brut que una barra de galliner. Això no el privava de fatxendejar com el primer llengotejant de tot i de tothom, talment com si ell fos un cristall sense tares. Pel seu temperament, o pel seu voler, en Joanet Ros, en el transcórrer dels temps, arribà a ésser una mena de personalitat i, en el cafè dels de baix era qui tossia més fort i tallava el bacallà.

Val a dir que dels qui el voltaven cap no n'hi havia que pagués contribució; bon goig si arribaven a pendre cèdula l'un any sí, i un altre no. No obstant gallejaven de valents i, qui no els coneixia els tenia per alguna cosa de bo, àdhuc una part del veïnat els considerava una mena d'esperança per l'arranjament de certes coses que així convingués pel dia de demà.

Aquest dia, que sol no hauria mai arribat, tingué d'inventar-se amb qualsevol pretext que fos i, com qui diu Déu nos en guard d'un ja està fet, en Joanet Ros plantà cara a tothom enfilant-se a l'arbre més alt que s'esqueia davant per davant de l'església, o sigui en una de les places principals del poble.

Al primer moment, ningú no s'ho creia i la gent eixí de les cases per convèncer-se de si els havien enganyat. Molts aplaudiren en Joanet Ros adreçant-li mots falaguers que l'estarufaren més que els de la guineu al corb de la falla.

En Joanet Ros en sentir-se per damunt de tothom començà a dir coses de tota mena i encara més d'altres coses que picaven més que el pebre mo-

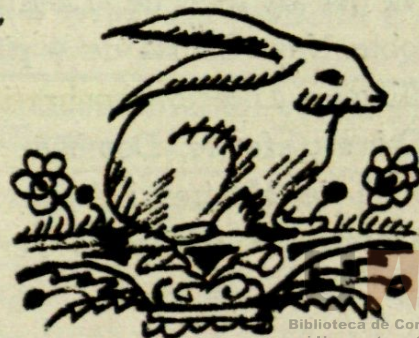
legant de debò els qui eren dessota que, com és natural, ara uns després els altres desfilaven enmurriats per les paraulades rebudes.

Passaven, però, les hores i, com en aquell poble a hora foscant es tanquen i barren les portes de les cases, la plaça restà quasi buida, tan buida com el ventrell d'en Joanet Ros que s'hi sentia uns mossegaments de gana de menjar i de baixar sense que sabés com fer-ho malgrat el molt rumiar. Crits, laments ofegats, insults i amenaces de tota mena eixien d'aquella boca famolenca que semblava feta a posta per ofendre. Ningú no s'hi atansà ni féu cap cabal dels mots gruixuts d'aquell enfilat a l'arbre que sols sentia el roncament dels budells, els rodaments de cap i la feblesa de les cames. Ja t'arranjaràs, pensà la gent d'aquell poble, fins que l'arribada de la nit portà la desesperació. Qui passava per la plaça era escomès amb una insolència per l'estil de la del gallec que caigué al pou. Si em baixes de l'arbre—deia—no et rompré les cames.

En Joanet Ros pogué alliberar-se del perill per la misericòrdia d'un vellet que passà, casualment, per aquell indret abastant-li una corda per baixar.

En el poble, ningú no ha oblidat la facècia d'en Joanet Ros, que ja fa anys que colga allà lluny, en un cementiri d'un llogarret on sols es troben dones lleganyoses, homes amb golls i mainaca estrafeta.

FLENDI

PAPERS CURIOSOS

AÑO XI San Martín de Provensals, Julio de 1886 NÚM. 7.

EL ECO DE LA ALIANZA

REVISTA MENSUAL RECREATIVA

QUE SE PUBLICA EXCLUSIVAMENTE PARA LOS SEÑORES SOCIOS DE ESTA SOCIEDAD

LOS SEÑORES SOCIOS DE LA ALIANZA TIENEN EL DERECHO DE COLGAR SUS NOMBRES DE ESTA PUBLICACION	DIRECTOR HONORARIO	INSÉRTESE O NO, NO SE DEVUELVEN LOS ORIGINALES
	P. DAMASO CALVET	
	DIRECTOR	
	P. DOMINGO CANTÍ	

CAJA DE AHORROS

PARTICULAR

DE LA
SOCIEDAD «LA ALIANZA» DEL PUEBLO NUEVO
DE

SAN MARTÍN DE PROVENSALES,

MOVIMIENTO DEL MES DE JUNIO.

Han ingresado en la fecha de este día la cantidad de 99 pesetas procedentes de 39 imposiciones, habiendo sido 0 el número de nuevos imponentes.

Pueblo Nuevo 6 de Junio de 1886.—*El Director de turno, RAMÓN VILLA.*

Han ingresado en la fecha de este día la cantidad de 128 pesetas procedentes de 35 imposiciones, habiendo sido 0 el número de nuevos imponentes.

Se han devuelto 186 pesetas á petición de 4 interesados.

Pueblo Nuevo 13 de Junio de 1886.—*El Director de turno, PABLO TORRABADILLA.*

Han ingresado en la fecha de este día la cantidad de 150 pesetas procedentes de 43 imposiciones, habiendo sido 1 el número de nuevos imponentes.

Pueblo Nuevo 20 de Junio de 1886.—*El Director de turno, RAFAEL FURRÓ.*

Han ingresado en la fecha de este día la cantidad de 254 pesetas procedentes de 47 imposiciones, habiendo sido 0 el número de nuevos imponentes.

Pueblo Nuevo 27 de Junio de 1886.—*El Director de turno, JUAN AGUSTÍ Y CARRERAS.*

RESÚMEN de las cantidades recaudadas.

Primer domingo.	Pesetas	99
Segundo id.	»	128
Tercer id.	»	150
Cuarto id.	»	251
TOTAL PESETAS.		628

Cantidades reintegradas.

Segundo domingo.	Pesetas	186
Tercer id.	»	35
TOTAL PESETAS.		221

Pueblo Nuevo de San Martín de Provensals, 30 de Junio de 1886.—*El Presidente, RAFAEL FURRÓ.*—P. A. de la J. de G.—*El Secretario, RICARDO AGUILAR.*

El Eco de la Alianza.—Tamany de 25'6 × 18'5. Sortí a Sant Martí de Provençals l'any 1876. Mensual recreativa per als socis de «La Alianza» del Poble Nou. Consta de 4 pàgines. Es bilingüe. Director honorari: Dàmas Calvet; efectiu, Domènec Cantí. Impremta de Mestres i Aymerich, c. de Lazareto, 19. (Col·lecció Perayre).

AÑO SEGUNDO Barcelona 28 de Febrero de 1899 NÚM. 17

REVISTA QUINCENAL

Redacción y Administración: calle Riera Alta, número 1, 1.º

DIRECTOR: J. Famades
ADMINISTRADOR: L. Bracons

Toda la correspondencia al Director. No se devuelven los originales.

De todo un poco

Nuestro director, sentado á la mesa, espera los originales de los redactores para compaginar el número.

Llega un redactor apresuradamente, fatigado, lleno de emoción, como si hubiera descubierto un importante secreto de Estado.

—¡Noticias tenemos!—dice al verie nuestro director.

—Sí, señor. Noticias que me han proporcionado materia suficiente para un artículo que me ha de salir muy bien.

—Veamos.

—Esta mañana hallábame parado ante el cartel que contiene la lista de compañía que ha de actuar en el teatro del Tivoli.

De mi curiosidad me interrumpen dos ciudadanos que con paso acelerado se dirigen Paso de Gracia arriba.

—He ahí un borrón para la cultura de Barcelona,—dijo uno de aquellos viandantes, aludiendo al cartel.

Picó mi curiosidad tal dictorio, y concebí el propósito de enterarme del porqué del borrón, siguiendo los pasos de los para mí desconocidos.

—En efecto,—repuso el otro,—pa-

rece inconcebible que se permitan espectáculos de tal naturaleza.

—Y lo que más indigna que el empresario se burle de las leyes y del público. Porque vamos á ver, ¿qué voz de primera triple puede tener una niña de 11 años?

—¿Y qué tenor puede ser un niño de 12 años?

—Si yo fuera algo ¿sabes lo que haría? Pues me dirigiría á los padres ó apoderados de los niños y niñas que componen la compañía infantil de zarzuela, y les diría:

—Esos niños y niñas van camino de la holgazanería, porque no pueden adquirir hábitos de trabajo. Van camino de la inmoralidad, porque se les enseña á ser padres, madres, novios y otras cosas peores antes de tiempo. Van camino del vicio, porque aprenden á frecuentar cafés, escenarios; á fumar y á pronunciar palabras que sólo se escriben en los diccionarios para ser conocida su significación. Y van camino de una muerte prematura, porque con la holganza, con la inmoralidad y el vicio, viene la decrepitud. Por lo tanto, los niños á la escuela, y no al teatro á trabajar.

—Muy bien dicho.

Centro Roger de Flor.—Tamany de 27'2 × 18'2. Es publicà a Barcelona, començà l'any 1898. Quinzenal de 8 pàgines. Director: J. Famades. Administrador: L. Bracons. Redacció i Administració: Riera Alta, 1, 1er. Castellà. Impremta de Francesc Badia, c. Doctor Dou, 14 (Col·lecció Perayre).

UAB
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

PELS BELLS CARRERS DE MA CIUTAT

Pintura i Decoració
FRANCESC FERRER. Aragó, 193

PINTURA DECORATIVA.-Papers pintats.
Rètols.— Viladomat, 52.-Barcelona.

.. PINTURA de Cotxes i Autos
Joan Mir.—Villarroel, 126

*Ferros artístics, especialitat amb
els encàrrecs.* JOSEP FLÓ. Aragó 277

Tenyits, rentats i aprestos. C. de
Cent, 319. (Ssal., E. Granados 64)

TINTORERIA CATALANA. *Tenyits i
rentats econòmics.* Aragó, 339

*Tenyits electre-químics i rentats
en sec.*—E. Granados, 141

Bicicletes, Motors, Export
J. BENEDIT. Aragó, 270

Electricitat. CARLES ROSELL
Calabria, 95. Telèfon 1592 H.

*Instal·lacions, aigua, gas, electricitat
i reparacions.* G. TOMÀS Tallers 76

Electricitat i Lamp. MARCELÍ ROVIRA
Plassa Pí, núm. 2.-Barcelona.

Fàbrica de Làmpares Elèctriques
ALFONSO MAÑES.-Villarroel, 173 bis

*Instal·lacions i reparacions elèctri-
ques.*—Roselló, 207. Telèf. 2989 G.

*Esmolet i paraiguer, afinació de
tota mena de tall.* Bruch, núm. 71.

PATENTS I MARQUES
A. PASQUAL.—C. de Cent, 304, pral.

Llibres, els millors
EDITORIAL POLÍGLOTA.—Petritxol, 8

MATERIAL ESCOLAR I CIENTÍFIC
(SUC. ESTEVA MARATA). R. Univer., 7

LA FIRA DEL BOSCH. — *Joguines.*
Rambla del Prat, 2. - Barcelona, G.

Ceràmica i Rajoles
CASIMIR VICENS.—Tallers, 72.

Articles Fotogràfics i Ràdio
PÉREZ I SÀBAT.—Fontanella, 18

Articles fotogràfics i ràdio
V. CALDÉS ARÚS.—Salmerón, 140.

Articles Viatge i Pell
LA MUNDIAL.—Salmerón, 153.

Moneders, Carteres i Petaques (F.)
R. Torres.—Plassa del Pí 2.-Barna.

Cristalleria i Alumini
CASA ACAR.—Ronda S. Antonio, 60.

VIDRES, Cristalls plans. - T. Garcia.
Panadès, 1. Tel. 1166-G. — Barna.

Taller d'OPTICA, J. PUIGORIOL.
Carrer Muntaner, 56

VULCANITZACIÓ DE NEUMÀTICS
A. Hernández.—Rosselló, 199.

VULCANITZACIÓ DE NEUMÀTICS
Compra-venda. — Menéndez P. 14

EL KRIC. Acc. i nov. per a Auto. a
preus reduïts.—Aragó, 201

Recauxutatge Fort, el millor
E. Granados, 85. Telèf. 2853 G.

GANIVETERIA ROCA
Plaça del Pi, núm. 3

CAMISERIA del "Liceo"
JOAN VALLVÉ.—Sant Pau, 3.

Acadèmia Tall i Confecció per a
senyoretes.—Diputació, 222, pral. 1.^a

Sastreria Guilemany, vestits i for-
mes tots preus. P. Sol, 8, t. 1451-G

*Demaneu la faixa ELITE recomana-
da pel cos mèdic.*—Via Laietana, 54

*Venda d'ortopedia i articles d'higie-
ne al major i detall.*—Provença, 195

Pianos, harmòniums: venda i afina-
ció.—Planeta, 41—L. CAMPS ARNAU.

.. FRATERNUS. Agència de Negocis
Plassa Catalunya, 3, 2.º, 1.ª.-Barna.

Rel·lotgeria PAHISSA. Adob de re-
llotges. Joies.—Mallorca, 330.-Barc.

MOBLES FRADERA

Fradera i Ribas, s. en C.

Fabricació pròpia

Vendes a termes.
Condicions especials pel
pagament immediat.

Exposició, Despatx i Tallers:
Calabria, 94 - Tel. 968-H
BARCELONA

SALA PARÉS
Establiments **MARAGALL**
Petritxol, 3 i 5 - **BARCELONA**

FÀBRICA DE LLONGANISSES
la millor de la nostra terra

TELEFONS

A Seu d'Urgell, n.º 124
A Barcelona, n.º 2023
A Sitges, n.º 1383

Demaneu a tot arreu la marca

ELS PIRINEUS
Quingles i Escalor
CASTELLCIUTAT
(Seu d'Urgell)

**IGNASI FOLCH
I TORRES**

Una dona

Novel·la
contemporània

A TOTES
LES
LLIBRERIES

Preu:
3'50 ptes.

FOTOGRAVATS

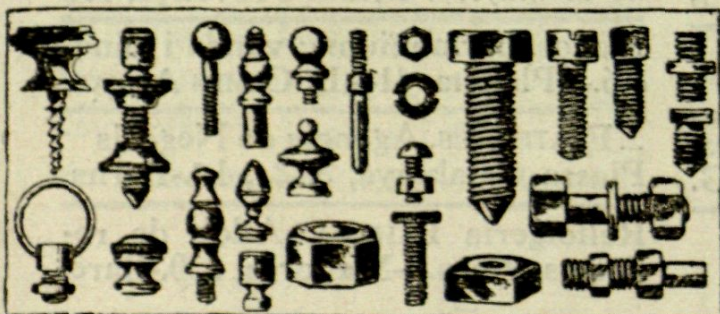
TRICROMIAS~AUTOTIPIAS

**LLÀTZER
DE
TORMES**

el clàssic de
l'humor
demaneu-lo
a totes
les llibreries.

2
Pessetes

Especialitats «ELECTRO-WATT» Metalúrgiques
FRANCESC BELTRÁN
Carrer Muntaner, 7. - Telefon 964-A. - Barcelona

Aparells pera llum a Vapors de Navegació i Mines.
Cargols de tota classe.
Decolletatge. — Peces especials.

*Caixes cabals des de 200 ptes. totes
d'acer.*-P. Marquilló. Mallorca, 125

ESTORAS I CARPETS COCO.-Ll. Gibert.
P. Urquinaona, 8. Tel. 713 - S. P.

MOBLE (Fàbrica).—T. Dalmau
Plassos i comptat.—Mallorca, 178

MOBLES D'ART.—Decoració y res-
tauració.—València, 281

Mobles de tots preus
Casa fundada en 1892.—Balmes, 70

NINES. Manufactura. Gran Assortit
Joaquim Costa, 21 (antes Ponent)

res./172